

Vedkommende er Sagen en ganske anden, thi det er ingenlunde ligegyldigt for de Stater, der ligger uden omkring Danmark, om Danmark ligger hen som et Ingenmandsland til fri Bemægtigelse for den første den bedste, der ønsker at bemægtige sig det, eller om der i Danmark findes en Forsvarsordning, som er afpasset efter Landets Evner. Det er ingenlunde ligegyldigt, og derfor maa jeg sige, at dette Forsøg paa at ligestille disse to Omraader er noget af det mest forbavsende, den højtærede Udenrigsminister endnu har forsøgt at byde dette høje Ting.

Men Ministerens Anbefaling af dette Forslag var ogsaa af en besynderlig Karakter. Thi hvad sagde Ministeren? I Fjor holdt Ministeren en Tale, som blev saa udmærket refereret i „B. T.“ — det skal jeg ikke gentage; den gik ud paa, at man skulde søge at blive nogle Erfaringer rigere. I Aar lyder det paa, at det egentlig er fortræffeligt, at der sker en Forberedelse af Mentaliteten — jeg gaar ud fra, at jeg af Hensyn til den højtærede Forsvarsminister maa oversætte dette; det betyder, at Sindene forberedes. Det er ingen Skade til, at Sindene forberedes her i Landet igennem en Drøftelse af dette Forslag, og det kan man hilse med Glæde fra Udlandets Side, og derfor er jeg, sagde den højtærede Minister, gerne gaaet med til dette Forslag: Sindene skal forberedes her i Landet ved en Drøftelse af Afrustningstanken.

Jeg tror nu oprigtig talt ikke, at Sindene her i Landet trænger til nogen som helst Forberedelse i den Henseende. Jeg tror, at det danske Folk er saa gennemsyret af Ønsket om at leve i Fred, at alle Partier her i Landet er saa faste i den Overbevisning, at det maa være enhver Regerings Opgave at stræbe efter at holde dette Land udenfor krigeriske Forviklinger af enhver Art, saa enhver yderligere Forberedelse af Sindene i den Retning, er ganske overflødig. En saadan kan være ønskelig i større Lande, men det gælder aldeles ikke i et lille fredeligt Land som Danmark. Her er Afvæbnings-tanken paa Forhaand i høj Grad folkekær. Vi er alle af den Opfattelse, at intet vilde være lykkeligere, end om Udviklingen ude omkring os i Verden vilde tillade at ned-sætte Forsvarsstyrkerne, endogsaa meget betydeligt. Det, hvorom Uenigheden drejer sig, er kun, om Udviklingen ude omkring os er en saadan, at dette er forsvarligt.

Om dette sidste Spørgsmaal sagde Ministeren ogsaa forbavsende Ting. Ministeren sagde, at man var nogenlunde sikker — eller saadant noget — paa en fredelig

Udvikling, i hvert Fald i de nærmeste Aar, i den Del af Verden, der har Interesse for Danmark. Ja, det er unægtelig Begrænsninger, som minder noget om Svenskeren, der sagde, at han aldrig vilde drikke Punch mere, i det mindste ikke varm, om Formiddagen, det skulde da være, at der blev budt ham. Det er unægtelig Begrænsninger: en fredelig Udvikling, i hvert Fald i de nærmeste Aar — det er altsaa kun for de nærmeste Aar, det er sandsynligt — og saa kun i den Del af Verden, der har Interesse for Danmark! Man spørger da: Hvilken Del af Verden er det, der har Interesse for Danmark? Og man spørger ganske uvilkaarligt: Hører f. Eks. England og Rusland til den Del af Verden, der har Interesse for Danmark? Jeg vilde være tilbøjelig til at tro, at den højtærede Udenrigsminister vilde besvare dette Spørgsmaal med et ubetinget Ja; at Forsvarsministeren vil gøre det, behøver vi ikke at tvivle om, thi vi har Interviewet, som jeg straks skal komme til. Men saa siger man til sig selv: Er det nu virkelig den danske Udenrigsministers Opfattelse, at Forholdet mellem England og Rusland tyder paa en fredelig Udvikling? Og man siger til sig selv: Nej, du maa have hørt galt, dette kan en dansk Udenrigsminister ikke staa og sige i Aaret 1925.

Og Ministeren sagde videre, at naar man spurgte, om han vilde sige god for dette Forslag, vilde han besvare det dermed, at han vilde tage Ansvar for at fortsætte med at bestyre det Embede, der er ham betroet, med dette Forslag gennemført, saaledes som Forholdene ligger ude i Verden for Tiden, og i øvrigt under lige Forhold, men det gælder kun den nuværende Situation, tilføjede Udenrigsministeren, Udviklingens Tendens i Øjeblikket gaar i den rigtige Retning. Det er ganske interessant at høre den danske Udenrigsminister tilraade det danske Folk at skabe en Ordning af sit Forsvar, som hviler paa en Tendens i Udviklingen i *Øjeblikket*.

Ja, man maa forbavses; thi det ved dog enhver, at en Forsvarsordning er ikke en Klædning, man gaar hen og bestiller hos Skræderen og faar leveret med 8 Dages Varsel. En Forsvarsordning er en Ting, som det kræver Aar at gennemføre, den kan ikke i Hast stilles paa Benene med Ugers eller Maaneders Varsel, og derfor er det og maa det være en ufravigelig Regel og har hidtil været det i dansk Politik, at man ikke under Hensyn til øjeblikkelige fredelige Tendenser i Udlandets Politik ned-satte sin Forsvarsordning paa uforvarlig